

Εμμέρος! 20.1.1991

Συνομιλία με το Ρώσο σκηνοθέτη Βενιαμίν Σλίβκιν

«Ένας Ρώσος δάσκαλος»

Το πραγματικό «πρόσωπο» του ολοκληρωτισμού μέσα από ένα σύγχρονο θεατρικό έργο

ΕΝΑ σύγχρονο ρωσικό έργο, γραμμένο από τον «απαγορευμένο» μέχρι την περεστρόικα, θεατρικό συγγραφέα Α. Μπουράβσκι, ανεβάζει σε πρεμιέρα, το θέατρο «Ένα», την Παρασκευή, 25 Ιανουαρίου.

Στο έργο αυτό, που έχει τίτλο «Ένας Ρώσος δάσκαλος», και που πρώτη φορά ανεβαίνει στη σκηνή, «πρωταγωνιστεί» ο φόβος, όπως αυτός λειτούργησε στα τρία τέταρτα σχεδόν του αιώνα, όσα έζησε και το ολοκληρωτικό σύστημα, με τις γνώριμες μορφές της ανελευθερίας, από τη φίμωση μέχρι το στρατόπεδο συγκέντρωσης και την εξαφάνιση.

Πέρα όμως από την αξία του έργου και του συγγραφέα του, υπάρχει ένας πρόσθετος, επίσης σημαντικός παράγοντας που εγγυάται μια σωστή παράσταση. Τη σκηνοθεσία του έργου κάνει ο Ρώσος σκηνοθέτης και στενός φίλος του Μπουράβσκι, Βενιαμίν Σλίβκιν και τα σκηνικά - κοστούμια η σύζυγος του Ιουλία Λεβίτινα.

Μπορούμε, έτσι, να μιλούμε για μια «ρωσική» παράσταση με Έλληνες ηθοποιούς. Ας ελπίσουμε, ότι αυτή η συνεργασία θα δώσει ένα υψηλό αισθητικό αποτέλεσμα.

Ας δούμε, όμως, και τις απόψεις του Ρώσου σκηνοθέτη, από τον οποίο ζητήσαμε πρώτα να μας πει μερικά λόγια για τη συνενέργασία του με το «Ένα», το «έργο» που σκηνοθετεί και τον συγγραφέα του.

- Πρώτα απ' όλα, λέει ο Σλίβκιν, αποτελεί συνάντηση μ' ένα ξένο πολιτισμό και δεν εννοώ μόνο με τον κυπριακό, αλλά και τον ελληνικό, αφού τρεις από τους τέσσερις ηθοποιούς που παίζουν στο έργο είναι Έλλαδίτες.

Εγώ έρχομαι με τις δικές μου εμπειρίες, μεγαλωμένος

Βενιαμίν Σίβκιν

σαν καλλιτέχνης μέσα στις παραδόσεις του ρωσικού θεάτρου. Έχω τη γνώμη, ότι ο δικός μου θεατρικός πολιτισμός είναι πιο δυνατός στο επίπεδο των εσωτερικών συναισθημάτων, στο πλάσιμο των ρόλων και πιστεύω, ότι σ' αυτό τον τομέα μπορώ να δώσω περισσότερα στους ηθοποιούς. Παράλληλα, όμως, έχω να πάρω απ' αυτούς νέα χρώματα και νέα μοτίβα στον τομέα των εκφράσεων, σ' ό,τι αφορά τη θεατρική μορφή.

Εκείνο που παρατηρώ στους ηθοποιούς είναι τα έντονα εκφραστικά μέσα που χρησιμοποιούν. Στόχος μας είναι να παντρέψουμε τα βαθιά εσωτερικά συναισθήματα, της δικής μου θεατρικής σχολής - ειδικά του θεάτρου «Σιαβρεμένσκι» στο οποίο έχω δουλέψει - με τα έντονα εκφραστικά μέσα, που είναι επίτευγμα της εδώ θεατρικής παράδοσης. Αν επιτύχουμε σ' αυτό το πάντρεμα, πιστεύω, ότι το αποτέλεσμα θα έχει ενδιαφέρον τόσο για μένα και τους καλλιτέχνες του

Ιουλία Λεβίτινα

«Ένα» όσο και για το θεατρόφιλο κοινό.

Το έργο «Ένας Ρώσος δάσκαλος» είναι δραματικό, με καλή γλώσσα, δυνατή εσωτερική ίντριγκα και δομή και περιέχει μια βαθειά αλήθεια για τη σημερινή ψυχική κατάσταση του σοβιετικού ανθρώπου. Οι θεατές θα μπορέσουν να κα-

ξιο - που οδηγούν στα ολοκληρωτικά συστήματα και παραμορφώνουν τις ψυχές των ανθρώπων.

Τι αντιπροσωπεύει σήμερα ο συγγραφέας στη Σ. Ένωση;

Ο Μπουράβσκι είναι πολύ στενός φίλος μου. Πρόκειται για ένα ραγδαία ανερχόμενο συγγραφέα. Το έργο του «Μιλήσε» έχει γίνει σύμβολο της περεστρόικα. Όταν ανεβάστηκε το '86 στο θέατρο της Μόσχας εντυπωσίασε για τον συμβολικό του τίτλο, αλλά και την κατακλείδα του. Στο τέλος της παράστασης, οι ηθοποιοί κατεβαίνουν στην πλατεία και παροτρύνουν το κοινό: «Μιλήστε, μιλήστε, τώρα που έχετε τη δυνατότητα να μιλήσετε». Το έργο αυτό τιμήθηκε με κρατικό βραβείο.

Μερικά έργα του Μπουράβσκι βγήκαν από τα σύνορα της πατρίδας μας. «Ο δεύτερος χρόνος της ελευθερίας»

«Μιλείστε τώρα που έχετε τη δυνατότητα να μιλήσετε»

ταλάβουν τις ψυχές των ανθρώπων που ζουν κάτω από την πίεση ενός ολοκληρωτικού συστήματος. Και εδώ δεν εννοώ μόνο το ολοκληρωτικό σύστημα της δικής μου χώρας μα κάθε χώρας.

Με το έργο αυτό και ο συγγραφέας κι εγώ επιθυμούμε να προειδοποιήσουμε τον κόσμο για τις ακραίες καταστάσεις - αριστερές και δεξιές - για τον φανατισμό - αριστερό και δε-